

ת"פ (ירושלים) 35488-11-23 - מדינת ישראל נ' אנס שלודי

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 23-11-35488 מדינת ישראל נ' שלודי

לפני כבוד השופט אלעד נחלון

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
נגד

הנאשם אנס שלודי

עו"ד ליזו אבקסיס וולפוס; עו"ד אדר ארז
בשם המאשימה:

עו"ד רמי קטיילאת
בשם הנואשם:

מزادן

א. כלל:

- הנאשם הורשע בדיון, על פי הودאותו שניתנה במסגרת הסדר טיעון. הגיעו העת לגזר את עונשו.
- מעשי הנואשם והעבירות שבנה הורשע
- כתב האישום שבעובדותיו הודה הנואשם כולל שני אישומים.
- על פי האישום הראשון, ביום 23.6.23 נשא הנואשם יחד במהלך חתונה שנערכה במחנה הפליטים שועפאט. בגין כך הורשע הנואשם בעבירה של נשיאת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
- על פי האישום השני, בשלוש הזדמנויות שונות - כולל לאחר מראות שבעה באוקטובר - פרסם הנואשם בחשבון האינסטגרם שלו פרסומים שיש בהם שבח, אהדה, תמייה, או הזדהות עם מעשה טרור, ואף הזדהות עם ארגון הטרור חמאס. הפרסומים, שנמחקו באופן אוטומטי בחולף 24 שעות, נחשפו בפני קרוב ל-2,500 עוקביו של חשבון הנואשם.

כך, ביום 25.10.23 פרסם הנואשם סרטון עם תמונות של מחבלים ומנהיגי עבר של חמאס שכבר אינם בין החיים. מעל התמונות כתב הנואשם "הנה מה ששתלתם נושא פרי המפקדים שלי"

בצירוף סמלי ללב בצבא יורך (המזוהה עם חמאס), ומתחתיו כתוב "אם רק הייתם רואים את הבנים שלכם כיצד הם השפלו ופרקו את הישות (הציונית)" בצד שמאל תשעה סמליל הצדעה. ברקע צירף הנאשם שיר שמילותיו הון, בין היתר, "אנחנו לא יודעים מה זה להיכנע. אנחנו רוכבים [על] הגלים מאחורי המפרש של אלקסטם" שהם הזרוע הצבאית של חמאס. פרסום זהזכה ל-25 סימני חיבוב.

ביום 29.10.23 פורסם הנאשם סרטון של שניים השרים שיר שמילותיו הון, בין היתר, "כל האנשים שסביר מועדיהם או תר שתחיה חמאס, עזה הגדה וערבי ישראל הכי חזקים, שיח' פלסטין אמר שבשנת 2027 לא יהיו יותר מתנהלים, יהיה ניצחון ובשורה טובה לחמאס, צבא הניצחון מגיע". לפורסום צירף הנאשם סמלי ללב בצבא יורך וכן סמלי ללב אצבע מורה.

ביום 5.11.23 פורסם הנאשם סרטון שבו נראים, לシリוגן, תינוק עונד סרט ראש יורך שעליו הכיתוב "אללה אכבר" המחזיק רובה מסוג 16-M, וכן כיפת הסלע ואדם רעל פנים האווז בדגל פלסטיני. ברקע צירף הנאשם את אותו שיר לצורף לפרסום הראשון.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בשלוש עבירות של הסטה לטrhoor, לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטrhoor, התשע"ז-2016 (להלן: חוק המאבק בטrhoor), ובעבירה של הזדהות עם ארגון טrhoor, לפי סעיף 24(א)(1) לאותו חוק.

ג. ההליך והראיות לעניין העונש

5. הסדר הטיעון לא כל הסכמה עונשית.

6. המאשימה הגישה תדייס מידע פלילי בעניינו של הנאשם (שהוגש בגרסה מתוקנת ביום 1.7.24). מתדייס זה עולה כי בשנת 2021 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לצורך עצמית, וריצה עונש מאסר של 11 חודשים. כמו כן התברר כי בהליך נסף הורשע הנאשם בשני מעשי התפרצויות לבניין שאינו בית מגורים וביצוע גניבה (ת"פ 21018-03-21). יעיר כי תחילתה ביחסו של הנאשם לדונו גם בשל העבירות בהליך האחרון, אולם לבסוף, ומשתברר כי שם כבר ניתנה הכרעת דין זה מכבר, חוזר בו מבקשתו. ואכן, במסגרת אותו הליך נוצר לאחרונה דיןו של הנאשם, ובהתאם להסכמה הצדדים הוא נידון ל-5.5 חודשים בפועל ולצדם עונשים נלוויים.

7. הצדדים הגיעו עיקרי טענות בכתב והשלימו את טענותיהם בדיון.

ד. טענות הצדדים

8. המאשימה טענת כי מתחם העונש ההולם למשי הנאשם באישום הראשון נע בין 24 ל-48 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים, ומתחם העונש ההולם למשי באישום השני נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. העונש המתאים לנאים בגין מכלול המעשים מצוי, אך נטען, בחלוקת העליון של השלישיhetacon ועומד על 3 שנות מאסר בפועל,[1] ולצדו מאסר על תנאי וכנסמשמעותי שישקף את הפגיעה בביטחון המדינה.

מבחןת נסיבות הקשורות ביצוע העבירה באישום הראשון, המאשימה טענת כי נשיאת

אקדמי באירוע רב משתתפים, כאשר הנאשם אינו בקי בתפעולו, עלולה להביא לנזק כבד, ולטעמה עבירות ההסתה לטרור שבahn הורשע הנאשם רלוונטיות גם לעבירה נשיאת הנشك.

מבחן נסיבות הקשורות בביצוע העבירות באישום השני, המआשימה מפרטת את מעשי הזוועה שביצעו ביום שבעה באוקטובר, ואת המלחמה שהתפתחה בשל כך על מכלול השלכתייה הקשות. אל מול אלה, כך נטען, בחר הנאשם לשמה על הזוועות, לקוות לניצחון האויב, ולהסית לטרור, באופן שהיה עלול להביא לחיזית לחימה נוספת בתחום הארץ. כל זאת עשה הנאשם שלוש פעמים אל מול אלף עוקבים.

מבחן נסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות טעונה המआשימה כי לטובת הנאשם עומדת הודהתו במסגרת הסדר טיעון וגילו הצעיר יחסית, אולם לחובתו עומד עברו הפלילי. כמו כן נטען כי לא הוצאה נטילת אחריות עמוקה, וכי יש ליתן משקל לשיקולי הרתעה - הן הרתעה אישית והן הרתעתה הרבבים, הן ביחס לנשיאת הנشك והן ביחס לעבירות ההסתה.

9. בא כוח הנאשם מצידו טען כי מתחם העונש הולם למשי הנאשם באישום הראשון נע בין 14 ל-25 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים, ומתחם העונש הולם למשי באישום השני נע בין 6 ל-15 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. העונש המתאים לנאים בגין מכלול המעשים, כך נטען, צריך להיגזר קרוב לرف התחתון של המתמחים תוך חפיפה מסוימת בין העונשים.

מבחן נסיבות הקשורות בביצוע העבירה באישום הראשון, בא כוח הנאשם טוען כי מדובר היה בנשיאת נشك קצרה טוויה, במקום קונקרטי, הקרובה במידה לעבירה החמורה פחות של החזקת נשק.

מבחן נסיבות הקשורות בביצוע העבירות באישום השני, נטען כי מדובר בנאים צער, שאינו בעל מעמד ציבורי, אשר פרסם שלושה פרטומים, וכי שני הפרטומים האחרונים לא הביאו לתגבות, וממילא רמת החשש שהם יביאו למעשה טרור אינה ברף הגבווה.

מבחן נסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות טוען בא כוח הנאשם כי הנאשם הוא צער לבן 23, ועברו הפלילי אינו בעבירות על רקע לאומני. כמו כן ציין כי הנאשם קיבל אחריות על מעשייו בשלב מוקדם, וכי הוא עצור מזה זמן ותנאי מעצרו נוקשים, למפורט בפרוטוקול.

10. הנאשם עצמו אמר כי הוא עבד במקום עבודה מסודר, וכי זו לו פעם ראשונה שהוא מעורב בעבירות נשאך והוא מצטער על כך. הנאשם גם הצטער על מעשי ההסתה שלו, ציין כי "לא רציתי לעשות שום הסתה".

ה. דין

(1) גזירת הדין - כללי

11. סעיף 40ב לחוק העונשין קובע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". סעיף 40ג(א)

מורה כי בהתאם לעקרון ההלימה יש לקבוע "מתחם עונש הולם", וזאת תוך התחשבות "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, מדיניות הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה". חלק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מנויות בסעיף 40 לחוק, אולם אין מדובר ברשימה סגורה (ראו סעיף 40יב לחוק).

12. לאחר קביעת מתחם העונש הולם, יש לגוזר את העונש המתאים לנאים, וזאת תוך התחשבות בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(ב) לחוק). נסיבות כאלה מפורטוות בסעיף 40א לחוק, אולם גם כאן הרשימה אינה סגורה. כמו כן ניתן להתחשב בצורה להרטיע את הנאים ולהרטיע את הרבים (סעיפים 40-40ז לחוק).

13. כאשר נאים מורשע במספר עבירות, קובע סעיף 40ג לחוק כי יש להבחן בין מצב שבו העבירות מהוות "איורע אחד", שאז יקבע המתחם ויוצר העונש בגין איורע ולבירות כמכול, ובין מצב שבו העבירות מהוות "איורעים נפרדים", שאז יש לקבוע מתחם בגין לכל איורע בפני עצמו ולפער כאמור בסעיף. במקרה שכאן לא הייתה מחלוקת כי כל אישום מהוות "איורע נפרד", ובצדק לטעמי, ולפיכך יקבע מתחם נפרד לכל אישום (לשיקולים בעניין אופן מנתן האירועים ראו [ע"פ 13/4910](#) ג'aber נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

ה(2) מתחם העונש הולם למשדי הנאים באישום הראשון- נשיאת הנشك

14. השיקולים הרלוונטיים לקביעת מתחם העונש הולם הם כאמור הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, מדיניות הנהוגה, ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה. ATIICHSH לשיקולים אלה.

ה(2)(1) הערכים החברתיים שנפגעו

15. הערכים החברתיים העומדיםיסוד עבירות הנشك הם "שמירה על חי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים..." ([ע"פ 147/21](#) מדינת ישראל נ' ביטון, פיסקה 7 (14.2.2021); ראו גם [ע"פ 309/22](#) מדינת ישראל נ' ביאסה, פיסקה 6 (10.5.2022); [ע"פ 4103/22](#) מדינת ישראל נ' אמון, פיסקה 9 (6.11.2022); [ע"פ 7595/19](#) סג'ם נ' מדינת ישראל, פיסקה 32 (22.11.2020)). בשל חומרת הסכנה הנשקפת מנשק, הוטלו עונשים חמורים על "כל חוליות שרשרת העברית", לרבות מי שמחזיק או נושא אותו שלא כדי " בלבד" ([ע"פ 147/21](#) הנזכר, שם).

16. במקרה שכאן, הנאשם נשא נשק מסווג אקדח, ועשה זאת באירע פומבי של חתונה. נסיבות אלה משקפות פגעה לא מבוטלת בערכים החברתיים, הן נוכחות הסכנה למשתתפי החתונה, המתגברת בשל הצפיפות והירוקודים האופייניים לאירע מסווג זה, והן נוכחות החשיפה שלהם לעובדת קיומו של האקדח על כל השლכותיה האפשריות, לרבות חשש לשלומם וכן ניסיון להשיג נשק שיישמש אותם. אצ"נ כי בנגד לגישת המאשימה, איני סבור שנסיבות האירע מצדיקות ליחס לו חומרה יתרה בשל מעשי ההסתה שביצע הנאשם מספר חדשים לאחר מכן, ושעניןיהם ישקל בנפרד.

ה(2)(ב) נסיבות ביצוע העבירה (סעיף 40ט(א) לחוק העונשין)

17. הנסיבות הבסיסיות עלות מתיior המעשים בכתב האישום: נשיאת אקדח בחתונה, ללא שzion כי הוא כלל מחסנית ותחמושת. הנשיאה של הנאשם הייתה מתוכננת (ס"ק (1)); הנאשם ביצע את העבירה לבדו ולא נטען כי אחר השפיע עליו (ס"ק (2)); הנזק שהוא עלול להיגרם הוא כאמור נזק לחיים או לגוף (ס"ק (3)); והדעת נתנת כי החשיפה של קהל משתתפי החתונה לאקדח גרמה בפועל נזק לסדר הציבורי ולשמירה על סדרם חיים תקינים ושלווים (ס"ק (4)). לא הובהר מה היה הטעם שעמד ביסוד מעשה הנאשם, אך הדעת נתנת כי היה זה הרצון להביע שמחה באופן שלמרבה הצער לא אחת מקובל בקרבת חלקיים שונים הציבור, ושיש לפעול לשירשו (ס"ק (5)). לא נטען לפגם כלשהו ביכולתו של הנאשם להבין את מעשהו והפסול בו או להימנע ממנו (סעיף 40ט(א)(6)-(7)).

ה(2)(ג) מדיניות הענישה הנהוגה

18. העונש המרבי לעבירות נשיאת נשך עומד על עשר שנים מאסר. העונש המזערני עומד, ככל, על רבע מעונש זה, אם כי חלקו יכול להיגזר בדרך של מאסר על תנאי.

19. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבית המשפט העליון עומד לא אחת על החומרה שבאה יש להתייחס אל עבירות נשך:

עבירות הנשך הפקו זה מכבר למכת מדינה. חומרתן היותרה של עבירות אלה, פגיעתן הקשה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחיה המדינה, זכו להתייחסות נרחבת בפסקין דין פליליין העונש המזערני עומד, צוין כי עבירות אלה מייצרות במידה אינומים וסיכוןם ממשמעותיים לשלוום הציבור וביתחונו, והן מהוות בסיס לביצוע פעילות עברינית, פשיעה לאומנית ופעולות טרור מסכנות חיים. זמינים ונכונותם של כלី נשך בלתי חוקיים מאפשרות שימוש תדיר בנשך ככלי לפתור סכסוכים, לעתים תוך ירי באזרחי מגורים, ובביהת קורבנות בגוף ובנפש.

בית משפט זה עומד לא אחת על כך שתורמתם העיקרי של בתיהם המשפט למיגור תופעת עבריניות הנשך ונגזרותיה היא בהטלת עונשים חמורים ומרתייעים על עבריני הנשך.

(ע"פ 579/22 מדינת ישראל נ' טחאייה, פיסകאות 15-16 (13.6.2022), בהשمة אסמכאות; וראו עוד מבין רבים: ע"פ 3728/22 מסאלחה נ' מדינת ישראל, פיסקה 14 (9.8.2022); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל, פיסകאות 7-8 (23.6.2022); ע"פ 3569/22 מדינת ישראל נ' חדיד, פיסקה 7-8 (31.7.2022)).

20. מדיניות ההחמרה בענישה בגין עבירות נשך מתחבطة בתיקון החקיקה שבו כאמור הוספו עונשיים מזערניים לעבירות נשך שונות (סעיף 144(ז) לחוק העונשין בנוסחו היום).

21. על יסוד מדיניות כללית זו, נקבע בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) (להלן: עניין פלוני) ביחס לעבירה של נשיאת נשך, כי

מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאים בגין נשיאה בגין נשיאת חוקית של נשך חמ במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סORG ובריח (לצד עונשים נלוויים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס). הווה אומר: בגין נסיבות מיוחדות לחומרה או לפחות, יהא זה בהחלט סביר אם בית משפט יטיל על נאים כאמור עונש של 36 חודשים מאסר לרצוי בפועל. תקווות היא כי אמות מידת אלה תנחנה את הרכאות הדיניות באופן שיטתי, כך שמדיניות הענישה אשר נקבעה

בידינו ביחס לעבירות נשק תיושם ההלכתה ובמלוא עצמותה

(שם, פיסקה 16 (14.9.2022), ההדגשה במקור).

22. דברים ברוח דומה נקבעו עוד קודם לכן בע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פיסקה 13 (28.7.2022), שם נאמר כי "מאסר בפועל בסביבתו של שלוש שנים הולם הובלה ונשיאת חד-פעמית של נשק...". קביעות אלה הובאו בהסכמה בפסק דין נוסף מן העת האחרונה (ראו ע"פ 7971/23 אגבאריה נ' מדינת ישראל (26.5.2024)).

23. אכן, עיון בפסקת הערכאות הדיניות שניתנה לאחר פסק הדין בעניין פלוני מלמד כי סדרי הגודל של מתחמי הענישה בעבירה של נשיאת נשק בנסיבות דומות, שואבים ממלה שנקבע בו, אם כי מעט רחבים יותר (ראו למשל ת"פ (מחוזי מרכז) 61118-07-23 מדינת ישראל נ' עמאש (10.3.2024), שם נקבע מתחם שבין 20 ל-40 חודשים מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי מרכז) 1178-06-21 מדינת ישראל נ' מסארה (30.1.2023), שם נקבע מתחם שבין 20 ל-42 חודשים מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי מרכז) 36111-05-22 מדינת ישראל נ' שלום (8.5.2024), שם נקבע מתחם שבין 24 ל-45 חודשים מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי מרכז) 46340-07-23 מדינת ישראל נ' אלקרנאי (5.2.2024), שם נקבע מתחם שבין 21 ל-45 חודשים מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי ח') 52964-03-22 מדינת ישראל נ' סנעהלה (10.1.23), שם נקבע מתחם שבין 30 ל-45 חודשים מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי ים) 67387-08-23 מדינת ישראל נ' רומאן (7.3.2024), שם נקבע מתחם שבין 24 ל-48 חודשים מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי ח') 24670-05-23 מדינת ישראל נ' גזיל (13.11.2023), שם נקבע מתחם שבין 24 ל-42 חודשים מאסר בפועל; ות"פ (מחוזי ח') 3537-01-23 מדינת ישראל נ' אברמוב (19.07.2023), שם נקבע מתחם שבין 26 ל-42 חודשים מאסר בפועל (ערעור על גזר הדין נדחה בהמלצת בית המשפט העליון, ע"פ 6856/23)).

24. עם זאת, יש ליתן את הדעת שהן בעניין פלוני והן במרבית פסקי הדין הנזכרים, מדובר היה בנשיאת של אקדח הכלול מחסנית תואמת ותחמושת, בעוד שבמקרה שכאן הרשעה הייתה בגין נשיאת אקדח בלבד וכאמור לא צוין כי הוא כלל גם מחסנית ותחמושת. כמו כן שם הנשיאת הייתה בעת שהנושא נסע ברכב, בעוד שכאן הנשיאת הייתה במקום קונקרטי, על הגוף, ובמהלך חתונה (גם שהבדל זה הוא בעל פנים לכאנ ולכאנ; למסקלו האפשרי לקולא, מבלי להביע עמדה בעניין, ראו את הדעה שהובעה בת"פ (מרכז) 19759-07-21 מדינת ישראל נ' עודה (7.11.2022)).

ה(2)(4) המסקנה בעניין מתחם העונש ההולם למשען הנאשם באישום הראשון

25. על רקע הערכים החברתיים שנפגעו; על רקע נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם ומידת הפגיעה בערכים כעולה מן האמור לעיל; ועל רקע פסקי הדין שהובאו - סבירוי כי במקרה שכאן יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בגין נשיאת הנשק שבאיםו הראשון על בין 24 ל-40 חודשים מאסר בפועל, ולצדם עונשים נלוויים.

ה(3) מתחם העונש ההולם למשען הנאשם באישום השני- הסטה לטrror וגילוי הזדהות עם ארגון טרור

ה(3)(1) הערכים החברתיים שנפגעו

עמוד 6

26. הערכיים החברתיים העומדים ביסוד עבירות גליי הزادות עם ארגון טרור וביסוד עבירת ההסתה לטרור הם אלה העומדים ביסוד האיסורים על מעשי טרור, שכן החשש הוא כי ההסתה תביא לביצוע מעשים מעין אלה (ראו דברי הסבר להצעת חוק המאבק בטרור, התשע"ה-2015, ה"ח הממשלה 949, 1096; והשו לרע"פ 2533/10 מדינת ישראל נ' בן חורין, פיסקה 5 (26.12.2011), שעסק בעבירת ההסתה לאלימות). מעשי הטרור עצםם עלולים כמובן לפגוע בח"י אדם, בשלמות הגוף, בשלום הנפש, בביטחון הציבור ובסדר הציבורי.

27. כמו כן ההסתה שלעצמה מביאה לפגיעה בערכיים נוספים, בהם לcidות חברתית, ועלולה להגביר מתח ושנהה בין קבוצות שונות (ראו והשו ע"פ 5794/15 מדינת ישראל נ' טויטו, פיסקה 14 (31.1.2016)).

ה(3)(2) נסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה (סעיף 40 לחוק העונשין)

28. הנסיבות הבסיסיות עלות מתיאור המעשים בכתב האישום: מדובר בשלושה פרטומים, שבהם פרסם הנאשם ברשות החברה אינסטגרם דברי שבח ואהדה למעשי חמאס. הנאשם עשה זאת בשבועות שלאחר שבעה באוקטובר, כך שאת דבריו אין לקרוא אלא כתמייה ואהדה גם ביחס למשעים האיוניים והנוראים שביצעו אנשי חמאס וחבר מרעיהם באותו מועד, וכבר היו ידועים במועד הפרסומים. פרסום ה הנאשם אף כללו קריאה עקיפה להמשך מעשי הטרור של חמאס והזروع הצבאי שלו, שבעקבותיהם יבואו "אנחנו" אשר "לא יודעים מה זה להיכנע", כלשון השיר שפרסם, עד שבשנת 2027 חמאס ינצח ולא יהיו יותר "מתנחלים". תמונה הדגל הפלסטיני המונף בסמוך לכיפת הסלע יכולה להתרפרש אף היא על רקע דברים אלה, כאילו בעתיד הריבונות במקומות תהיה בידי הפלסטינים. הפרסומים, אשר נמחקים באופן אוטומטי בעבר 24 שעות, הופצו לכ-2,500 איש, ואחד מהם זכה ל-25 סימני חיבוב. נסיבה לחומרה נעוצה בכך שה הנאשם הוא תושב קבוע בישראל, כך שפרסומיו משקפים אהדה למי שאסרו מלחמה על המדינה שהוא חלק ממנה וננהה ממשמעותו, מלחמה שבמלהקה נרצחו ונפלו טובי בניינו ונפגעו רבים אחרים. הפרסומים אף יוצרים חשש לפגיעה בפלח שלם של תושבי המדינה.

29. המעשים בוצעו לאחר תכנון (ס"ק (1)). הנאשם ביצע את המעשים לbedo, ולא נטען כי הושפע מאוחר (ס"ק (2)). הנזק העיקרי שהוא צפוי הוא החשש מפני עידוד אחרים לבצע מעשי טרור, על כל השלכויותם, לרבות פתיחת חזית נוספת בתוככי מדינת ישראל אשר ת策רף לחזיותם שהן אנו נאבקים אל מול העומדים علينا לכלהינו, בגבולותינו ומעבר להם (ס"ק (3)). לא ברור אם נגרם נזק כזה בפועל, שכן קשה לדעת מי מהאלפים שנחשפו לפרסומים הושפע מהם, מה גם שני הפרסומים האחרונים לא זכו לתגובה. עם זאת, מעצם הרשעה בעבירות ההסתה לטרור עולה כי הייתה אפשרות ממשית שהפרסומים יביאו למעשה טרור, שכן זהו חלק מניסיונותasis להיסוד העובדתי של העבירה (ס"ק (4)). המנייע הלאומי מהוועה נסיבה לחומרה, הן בשל הפגיעה שהוא משקף בערכיים נוספים והן בשל הצורך בהרתעה (ס"ק (5)).

ה(3) מדיניות העונישה הנהוגה

30. העונש המרבי על עבירת ההסתה לטרור הוא חמיש שנות מאסר. העונש המרבי על הزادות עם

ארגון טror עומד על שלוש שנות מאסר.

31. אשר למדיניות הענישה הנוהga, הרי שעון בפסק דין שניינו ביחס למשים מעין אלה מלמד כי הענישה בעיטים מגוננת, ומושפעת ממכלול של שיקולים. בין היתר ניתן משקל לתוכן הפרטומים, למספרם, לאופן הפרסום, להיקף החשיפה אל הפרסומים, למועד המפרסם ולמידת ההשפעה הפוטנציאלית שלו, לעיתוי הפרסום, ועוד. עם זאת, נראה שהענישה אינה פוחתת ממספר חדשני מאסר בפועל.

32. מטיב הדברים, פסיקת בית המשפט העליון ובתי המשפט המחויזים הקימת לעת זו מתיחסת לאירועים שקדמו לאיימי שבעה באוקטובר.

כך, בرع"פ 20/1161 ابو סלים נ' מדינת ישראל (24.3.2020) מדובר היה באימאם במסגד, אשר פרסם פרטומים שונים שביטהו תפיסת עולם זהה לו של הג'יהאד העולמי, תמכה בארגון הטrror אל קבידה, ועידוד מעשי אלימות. הפרסומים נעשו בדרךים מגוננות, לרבות בכתב, בעל פה ובאמצעות המרשות, ובעקבותיהם ננקטו מעשי אלימות קשים נגד יהודים ונוצרים לרבות חטיפה ורצח.^[2] הערכאה הדינונית קבעה כי מתחם העונש ההולם נع בין 1.5 ל-4 שנים מאסר, וזאת על הנאים 24 חודשים מאסר לצד עונשים נוספים. ערעור הנאשם נדחה, וצין כי המתחם הוא סביר ואף מכך במידה מה, וכן כי העונש אינו חריג ממדיניות הענישה הנוהga. גם בבקשת רשות ערעור נדחתה, תוך התיחסות לכך שהעונש אינו חריג מן המדייניות המקובלות ומן הענישה הרואיה. המקירה שם חמור יותר מן המקירה שכאן מבחינות רבות: מועד המפרסם והשפעתו שלו, מספר הפרסומים, ההשפעה של דרשה כתובה או בעל פה אל מול פרסום כתוב ברשות החברתיות, וכן הגירה בפועל למשיע טror קונקרטיים. עם זאת, כאן החשיפה הפוטנציאלית הייתה ליותר אנשים, והפרסום נעשה בעת שבישראל קיימں מצב חירום מלחמתי, על כל המשתמע מכך מבחינת ההשפעה האפשרית על מפגעים פוטנציאליים ומבחןת יכולת כוחות הביטחון להתמודד עמו.

בע"פ (מחוזי נצ') 24933-09-18 דארין נ' מדינת ישראל (16.5.2019) מדובר היה בנאשמת שהורישה בהסתה לטרור בגין שני פרסומי מרשות, שהאחד שיקף תמיכה באינטיפאדה וכלל את הקריאה "תתנגד", והשני כלל תמונה של מפגעת עם הכיתוב "אני השheid הבא". ערacakt הערעור זיכתה את הנאשמת מהרשעה בגין פרסום שלישי, אך למורות זאת הותירה על כנו את עונשה - 5 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי - בקבועה כי הוא אינו מחמיר ואינו מקיים עילה להתערבות. במקירה שכאן, תכני הפרסום אינם קוראים לפעולה באופן כה ישיר ומספר הנחשפים הפוטנציאליים היה נמוך יותר. מנגד, התמיכה היא במשעים נוראים או יומיים בלבד, והפרסומים נעשו בעת מצב חירום מלחמתי, על כלל השכלותיו כאמור לעיל.

בע"ג (מרכז) 22-06-48097-טנוס נ' מדינת ישראל (8.5.2023) מדובר היה בנאים כבן 51 נעד עבר פלילי, אשר פרסם באופן שיטתי, במשך כשלוש שנים ו בשלושה חשבונות שונים של הרשת החברתית "פייסבוק", שורה ארוכה של דברי זהדות ושבח עם ארגוני הטרור חזבאללה וחמאס. הנאשם המשיך במשיעו גם לאחר שבמהלך התקופה נעצר ונחקר. הערכאה הדינונית קבעה כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-25 חודשים מאסר בפועל, וזאת על הנאשם, נעד עבר פלילי, 16 חודשים מאסר ולצדם מאסר על תנאי. ערacakt הערעור קבעה כי המתחם שנקבע "مبוסס היבט במדיניות

הענישה הנוגגת", אולם בשל נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הקלה בעונש והעמידה אותו על 12 חודשים מאסר בפועל. במקרה שכאן מדובר בפছות פרטומים ובתקופה קצרה משמעותית, אולם מנגד בתמייה במעשים אiomים במיוחד, ובעת מצב חירום מלחמתי.

בת"פ (מחוזי ח') 19-01-2060 מדינת ישראל נ' סרchan (9.1.2022) מדובר היה בנאשם כבן 77 נעד ער פלילי, שהורשע, בין היתר, בעבירה של הסטה לטרור ובארבע עבירות של גילוי זהות עם ארגון טרור. הנאשם פרסם ברשות החברתית "פייסבוק" חמישה פרטומים שעוניים תמייה בארגוני טרור ובעשייהם, ובאחד מהם גם קרא לפגוע בחילו צה"ל. נקבע כי מתוך העונש ההולם נع בין 5 ל-18 חודשים מאסר (כאשר העונש נגזר באופן כולל, והתייחס גם לעבירה נוספת). המקרה שכאן חמור פחות מבחןת כמהות הפרטומים ותוכנם, שכן לא נכללה בהם קריאה כה ישירה לפעולה, אך מנגד מדובר בתמייה במעשים אiomים במיוחד, ובעת מצב חירום מלחמתי.

בעפ"ג (מחוזי י-מ) 5007-06-17 מדינת ישראל נ' זידאני (13.7.2017) מדובר היה בנאשם שפרסם ברשות החברתית "פייסבוק" 16 פרטומים הכוללים קריאות למשאי אלימות וטרור, דברי שבח ואהדה למבצעי מעשים כאמור וכן דברי שבח ואהדה לארגוני טרור. הערכאה הדינונית קבעה כי מתוך העונש ההולם נע בין 7 ל-18 חודשים מאסר, וגוראה על הנאשם, צער בעל שתי הרשעות קודמות, עונש של 9 חודשים מאסר בפועל, לצד הפעלה של מאסר על תנאי בין 7 חודשים, מחציתו במצטבר. ערעור המדינה נדחה, ונקבע כי אין מקום להתערב בתחום או בעונש. המקרה שכאן חמור פחות מבחןת כמהות הפרטומים ותוכנם שאינם כולן קריאה כה ישירה למשאי טרור, אך מנגד מדובר בתמייה במעשים אiomים במיוחד, ובעת מצב חירום מלחמתי.

33. הפסיקה הנזכרת היא כאמור מלפני מאורעות שבועה באוקטובר. לטעמי, מבל' להתעלם מן זהירות הנדרשת ביחס לאכיפת איסורים הפוגעים בחופש הביטוי, הרי שלגבי ביטוי הסטה מן התקופה הנוכחית יש לקבוע מתחמי עונשה חמורים יותר מאשר שהיו נקבעים בעבר. החמרה זו נובעת הן מן הנסיבות של הביטויים, המשקפים תמייה במעשים אiomים במיוחד, ומקריםיים עוד יותר כשהם באים ממי שהוא חלק מן החברה הישראלית, תושב קבוע במדינת ישראל גם ננה משאビיה; הן מן השכיחות שלהם, שלהוותנו נראה כי הולכת וגדלה, כך שהפגיעה הגלומה בכל ביטוי הופכת להיות חלק מפגיעה מצרפתית כוללת ומשמעותה הרבה יותר; והן מעתויים במצב ביטחוני מורכב ונפוץ גם כך, אשר מגיל את החשש שהם יביאו בפועל למשאי טרור, ובזה בעת מקשה על גופי הביטחון להתמודד עם מעשים כאלה.

34. עיון בפסקת בתי משפט השלום ביחס להتبטאויות אזהרות לגבי אימי שבעה באוקטובר, שאליה הפני הצדדים, מלמד כי מתחמי הענישה נעים בין 6-14 חודשים כרף תחתון ל-15-30 חודשים כרף עליון, במקרה מקרה ונסיבות, בהתאם לשיקולים שנמננו בפסקה 31 לעיל (יצוין כי חלק מפסקין דין אינם חלוטים, וערעורים בעניינים תלויים ועומדים).

לענין זה ראו למשל: ת"פ (שלום ח') 16356-11-23 מדינת ישראל נ' עטור (5.2.2024),
ת"פ (שלום כפ"ס) 20248-11-23 מדינת ישראל נ' בראנטי (18.4.2024), ות"פ (שלום חד') 52346-10-23 מדינת ישראל נ' מרעי (11.3.2024), שבו שולשותם היה מדובר בפרסום יחיד ונקבע מתוך שבעה 6 ל-15 חודשים מאסר; ת"פ (שלום ח') 36839-10-23 מדינת ישראל נ' דיאב

(5.2.2024), שם מדובר היה בפרסום יחיד ונקבע מתחם שבין 7 ל-15 חודשים אשר (הנאשם חזר בו מעורע שהגיש); ת"פ (שלום חי) 49087-10-23 מדינת ישראל נ' זיוד (11.4.2024) ות"פ (שלום חד') 19003-10-23 מדינת ישראל נ' מחאגנה (28.5.2024), שבשניהם מדובר היה בפרסום יחיד ונקבע מתחם שבין 8 ל-18 חודשים אשר; ת"פ (שלום י-מ) 21127-11-23 מדינת ישראל נ' משאהרה (18.3.2024), שם מדובר היה בשני פרסומים, ונקבע מתחם שבין 7 ל-15 חודשים אשר בפועל; ת"פ (שלום נצ') 29806-11-23 מדינת ישראל נ' אבראהים (23.6.2024), שם מדובר היה בשלושה פרסומים ונקבע מתחם שבין 8 ל-15 חודשים אשר; ת"פ (שלום חד') 46815-10-23 מדינת ישראל נ' יונס (26.2.2024), שם מדובר היה בשלושה פרסומים ונקבע מתחם שבין 9 ל-24 חודשים אשר (אם כי בערעור ההליך החזר לבית משפט קמא בשל אי בהירות בסעיפי הרשעה); ת"פ (שלום חי) 1335-11-23 מדינת ישראל נ' בדראן (5.2.2024), שם מדובר היה בחמשה פרסומים ונקבע מתחם שבין 9 ל-18 חודשים אשר; ת"פ (שלום חי) 17604-11-23 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' עזאם (26.3.2024), שם מדובר היה בשבועה פרסומים ונקבע מתחם שבין 12 ל-28 חודשים אשר; ות"פ (שלום חי) 17577-11-23 מדינת ישראל נ' נעמנה (5.3.2024), שם מדובר היה באربעה עשר פרסומים ונקבע מתחם שבין 14 ל-30 חודשים אשר.

ה(3)(4) המסקנה בעניין מתחם העונש ההולם למשि הנאשם באישום השני

35. על רקע הערכם החברתיים שנפגעו; על רקע נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם ומידת הפגיעה בערכם כעולה מן האמור לעיל, לרבות בגין מספר הפרסומים ומהותם; על רקע פסקי הדין שהובאו; כמו גם על רקע עדות שלפיה לעת הזו יש להחמיר בעונשה בגין הסתה לטורו, אך יש לעשות זאת באופן הדרגתי - סבורני כי במקרה שכאן יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על בין 9 ל-18 חודשים אשר בפועל.

36. המאשימה טענה כי יש לכלול במתחם גם עונש של קנס, אולם אין סביר כך. זאת הן נוכחות עונש המאסר שייגזר על הנאשם לתקופה לא מבוטלת, והן משומם שלא מדובר בעבירה בעלי היבטים כלכליים ושירים (ראו והשוו: ע"פ 671/19 אבוטבול נ' מדינת ישראל, פיסקה 13 (7.10.2019)).

ה(4) העונש המתאים לנאשם בתוך המתחמים

37. בଘורת עונשו של הנאשם בתוך המתחמים יש להתחשב בנסיבות שאין קשרו ביצוע העבירות (סעיף 40יא לחוק העונשין) וכן בשיקולי הרתעה אישית והרתעת הרבים (סעיפים 40-ז לחוק).

38. במקרה שכאן מדובר בנאשם כבן 23. למropa הצער, חרב גילו הצער אין זו הפעם הראשונה שבה מושיע הנאשם בפלילים, שכן כאמור הוא הורשע בעבירות סמים משנת 2021, שבגינה ריצה מאסר בפועל במשך 11 חודשים, ואף הורשע לאחרונה בשתי עבירות התפרצות לבניין שאיןו בית מגורים וביצוע גנבה, שבגינן נוצר עליון עונש של 5.5 חודשים אשר בפועל (ולצדיו עונשים נוספים). מנגד יש ליתן משקל משמעותי לכך שהנאשם הודה בעובדות כתוב האישום במסגרת הסדר טיעון, קיבל אחריות למשייו ואף הביא לחיסכון במשאבי גורמי האכיפה ובית המשפט. כמו כן העבר הפלילי אינו כולל הרשות בעבירות נשק או בעבירות על רקע לאומני, ועל כן המשקל שיש ליתן לשיקולי הרתעה אישית הוא מותן.

39. עם זאת, בקביעת העונש יש להטיל על הנאשם בגין עבירות ההסתה וההזהדות עם ארגון טרור יש ליתן לטעמי משקל של ממש גם לשיקולי הרתעת הרבים, וזאת על רקע העלייה ההלכת וגוברת בمعنى הסטה ממן זה, כאמור, שהפכו נפוצים יותר ויותר בכלל, וברשותם החברתיות בפרט. באופן עקרוני יש ליתן משקל לשיקולים אלה גם בנוגע לשיאת הנشك שבה הורשע הנאשם, אולם מפסיקת בית המשפט העליון עולה כי שם המתחם עוצב מראש גם בראי שיקולים כאמור.

40. באיזו בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגוזר את עונשו של הנאשם לא רחוק מן הרף התיכון של המתחם למשעה נשיאת הנشك שבאים הראשון, ובחלוקת העליון של השלישי התיכון של המתחם למשעי ההסתה וההזהדות עם ארגון טרור שבאים השני.

41. נוכח עמדת המאשימה עצמה, שמננה עליה כי היא סבורה שיש להורות על חפיפה מסוימת בין העונשים (ראו הערה שלדים 1), וכן גילו הצער של הנאשם והתקווה כי דבריו בדיון אכן משקפים כוונה לנשיני דרכיו, אורה כן גם אני, כך שעונשו הכלול של הנאשם יועמד על 33 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ממופרט להלן.

(5) היחס לעונש נוסף שמרצה הנאשם וכיום המעצר

42. הנאשם עצור מתחילת היליך שכן, אולם החל מיום 26.6.24 החל לרצות במקביל את עונש המאסר בפועל בן 5.5 חודשים שהוטל עליו בגין עבירות התפרצויות והגנבה.

43.cidou, סעיף 45(ב) לחוק העונשין קובע כי בהעדר החלטה אחרת הכלל במצב זה הוא שהעונשים יריצו באופן חופף במלואו. עם זאת, כבר נקבע כי בשאלת האם יש להורות על חפיפה או הצברות יש ליתן משקל למידת הזיקה בין העבירות, למהות העבירות וחומרתן, למידת הפגיעה, לשיקולי הרתעה ועוד (ראו למשל ע"פ 7786/21 אזנה נ' מדינת ישראל, פיסקאות 61-62 (14.7.2022)). הודגש כי "במקרים בהם מדובר באירועים נפרדים, אשר מקימים עבירות נפרדות, חפיפת עונשים אינה עולה בקנה אחד עם עיקרון הילימה, ובמיוחד במקרים בהם מדובר בחפיפה מלאה של עונשים שהוטלו בהילכים שונים" (רע"פ 3589/17 שמואל נ' מדינת ישראל, פיסקה 28 (10.2.2020); ראו גם ע"פ 7907/14 אזנה נ' מדינת ישראל, פיסקאות 16-18 (22.2.2015)).

44. במקורה שכן, אין זיקה כלשהי בין העבירות בשני היליכים, שכן עיתויון שונה ומהותן שונה. כמו כן יש לציין כי בית המשפט בהיליך הנוסף ציין שהוטל שם על הנאשם הוא מקל. לפיכך, על פניו אין מקום להקללה נוספת, ויש להורות כי העונש בהיליך שכן יוצאה במצבה לעונש בהיליך הנוסף.

45. עם זאת, בשים לב לכך שריצוי העונש בגין היליך הנוסף החל לפני שבועיים, שבמהלכם הוסיף הנאשם להיות עצור בגין היליך שכן כאשר תנאי המעצר נוקשים מתנאי המאסר, כמו גם לשיקולים לעניין חפיפת העונשים (פיסקה 41 לעיל), אני מורה כי מן העונש שמרצה הנאשם בהיליך שכן ינוכו כלל ימי מעצרו, היינו גם הימים שבהם הוא היה נתון במקביל במאסר בגין היליך הנוסף (לאפשרות להורות כך במקרים חריגים ראו למשל ע"פ 2805/15 סגир נ' מדינת ישראל, פיסקה 19 (19.8.2019); ע"פ 3242/19 היוזץ המשפטיא לממשלה נ' אלציך, פיסקה 14 (24.7.2017)).
תוצאה זו שકולה לתוצאה של חפיפה חלקית למשך אותו פרק זמן.

. סיכום

46. נכון כל האמור, נגזרים בזאת על הנאים העונשים הבאים:

א. 33 חודשים מאסר בפועל, שיימנו החל מיום מעצרו בגין הליך שכאן (הינו כולל אותם ימי מעצר שבהם הנאשם ריצה גם את עונשו בגין ההליך הנוסף).

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם ישא עונש זה אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו יעבור עבירה נשק מסווג פשע, עבירה על חוק המאבק בטרור, או כל עבירה פשע ממנייע לאומני.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם ישא עונש זה אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו יעבור עבירה הקשורה בנשך מסווג עוון או כל עבירה מסווג עוון ממנייע לאומני.

47. ניתן לעורר על פסק הדין בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"ד, 09 ביולי 2024, במעמד הצדדים.

---

[1] קיימם קושי ליישב את עמדת המאשימה בנוגע למתחמים ולמקום העונש המתאים לנאים בהם, עם עתירתה לעונש כולל של שלוש שנים. נראה אפוא כי לשיטת המאשימה עצמה יש להורות על חפיפה חלקלית של העונשים שיוטלו על הנאשם בכל אישום.

[2] יצוין כי הרשות הnzת היתה בעבירות של הסטה לאלימות לפי סעיף 144 ז' לחוק העונשין, ולא בעבירה של הסטה לטrhoר כמו כאן. עם זאת העונש המרבי בגין שתי העבירות הוא זהה.